

פְּרֻשֶׁת כִּי תִשָּׂא | תשע"ה

אָסוּר לְקַרֵּא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה | נֹא לְשׁוֹמֵר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיוֹן

פְּרֻשֶׁת עֵינַי חַמְדִּי

יוֹצֵא לְאֹרֶחַ ע"י בֵּית הַכְּנֶסֶת שְׂכֵנֵת ע"י חַמְדִּי - אֲבִשְׂרֵת צִיּוֹן

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֶׁת כִּי תִשָּׂא - הוֹצֵאוֹת שַׁבָּת יוֹם טוֹב

"וְשִׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדִרְתָּם"

(שמות לא, טז)

בדרך הלצה מספרים אודות מורה לחשבון, שפגש פעם את אחד מתלמידיו בעבר, שהיה קשה הבנה וקשה תפיסה באופן קיצוני, ולהפתעתו המרובה גילה המורה, שהתלמיד עשיר גדול.

"אתה התעשרת!?", לא הצליח המורה להסתיר את פליאתו. "איך עשית זאת? הלא תרגיל חיבור פשוט היה דבר שנשגב מבינתך!..."

"איני מבין מה הבעיה", השיב לו התלמיד העשיר, "אני קונה מוצרים בעשרה שקלים, ומוכר אותם במאה שקלים... מהרווח של עשרה אחוזים נהייתי עשיר"... הרי לנו, שגם אדם שאינו בקיא בחשבונות ובאחוזים- מסוגל לשלשל לכיסו עוד ועוד.

"לעומת זאת", ממשיך ה'חתם סופר', "הוצאות שבת ויום טוב אינן הוצאות רגילות, ולהן יאה המשך הפסוק 'מִשְׁפָּט לְאֵלֹקֵי יַעֲקֹב' (תהלים פא, ה)", שכן מאחר והן הוצאות כלפי בורא עולם ל"אלוקי יעקב", הרי הן בגדר "משפט".

ומאחר שמשפט פירושו: מהלך שכלי הנתון לחוקי ההיגיון, הרי שכל השקעה בתחום הזה, תתקבל בחזרה מן השמים!

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחסי

רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

הוצאות השבת אינן קצובות לאדם מראש, אלא ככל שהוא מוסיף עליהן - כך מוסיפין לו מן השמים, כמאמר הגמרא (ביצה טז ע"ב): "כל מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה ועד יום הכיפורים, חוץ מהוצאות שבת ויום טוב, והוצאות בניו לתלמוד תורה".

חז"ל לומדים זאת מהפסוק בתהלים (פא,ד): "תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּפֶּסַח לְיוֹם חֲגֹגוֹ"- העוסק בראש השנה. וסמוך לו "כִּי חִק לְיִשְׂרָאֵל הוּא" (תהלים פא,ה). ומאחר ש"חוק" פירושו מזון, נמצאנו למדים, שישנם מזונות הקצובים לאדם מראש השנה ועד ראש השנה.

וצריך להבין, מפני מה מתאים לכנות את פרנסת האדם בשם "חוק"?

מבאר הגאון רבי משה סופר (שרייבר) זצ"ל בעל ה'חתם סופר' שפרנסתו של אדם היא בגדר חוק, מאחר שאין היא מסורה כלל וכלל לחוקי השכל וההיגיון. כדברי שלמה המלך (קהלת ט, יא): "לֹא לְחֻכְמֵים לֶחֶם".

ואכן המציאות הזו מתגלית שוב ושוב לנגד עינינו, כאשר אנו רואים אנשים חכמים, כשהם רעבים ללחם, ולמולם שוטים שבעולם אשר מזלם מאיר להם פנים והונם רק הולך וגדל.

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה
יניב בן גילה
שמאל אימן בן אסתר זרי
שולמית ומרדכי דויטש וב"ב
מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים
ליאור יהושע סומך וב"ב
גלית בת מסודי
יהודה אריה בן רחל ברכה
ארז בן שושנה
עינת בת רחל ברכה
רוח אברהם וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה
ארז מזרחי וב"ב
נעם יצחק בן רחל ברכה
חי הפקות ואירועים
יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע
נטלי בת יונת
שלמה ודנה דוד וב"ב
כולל ברסלב אילת
קסיר אפרים וב"ב
אקבלי יוסף חיים בן נסכי
י.מ. ש. כדורי

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר
תהצה בתי בת ימנה נינט
עמית בת טובה
חגית בת גילה
נתנאל בן ג'ינה
אילן בן ג'וליאט
ענת נעה בת מזל טוב

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אליהו דרי בן ימנה
אילנה בת רחמה שמאל אימן בן אסתר זרי
סיון בת אסתר
רחל מרים בת יהודית
דינאל בן שרה ואושרית בת שושנה

רפואה שלמה

הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א
מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניצרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניצרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי
דליה אפרת בת נעימה
גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים
אסתר בת סוליקה
סימי בת סוליקה
מזל בת חנה
אורן בן אסתר
יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
נעם יצחק בן רחל ברכה
נעמי בת רחל
אקבאל בת נושפארין שירה שילת בת אורלי
תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל
מוריה בת רחל ברכה
נחום בן כיריה
יהודה אריה בן רחל ברכה
טובה בת אורה
שולו בן מזל פתימה
אליהו בן מאיה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
מישא אסתר בת זוהרה
שאלו בן סילביה
דוד בן מה
יעקב בן אסתר
כל עם ישראל
עינת בת רחל ברכה

ט"ז אדר תשע"ה		07/03/2015	
פרשת כי תשא			
הפטרה: "וישלח אחאב"- מלכים א,יח			
ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
18:58	18:17	17:05	
18:55	18:14	17:23	ת"א
18:56	18:15	17:23	חיפה
18:57	18:16	17:25	ב"ש

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן כוכבה ז"ל	העלון מוקדש לרפואת יצחק בן פנינה הי"ו ולע"ג ראובן עמנואל חיים בן סימה שירין	רפואה שלמה רביאידה חיה בת אסתר ולילד אלחנן רפאל בן איריס	זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניצרי בן ימנה וגלית בת מסודי
--	---	--	--

שואל ומשיב בהלכה – תרומות ומעשרות- חלק ג'

אדם הקונה פירות וירקות בחנות, מה יעשה לעניין תרומות ומעשרות? ומהי אכילת עראי?
להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

? *שאלה*
! *תשובה*

בחניות ובדוכנים לממכר פירות וירקות, שיש עליהם השגחה, יופיעו תעודת כשרות וחומת של הגוף הנותן כשרות, שאכן הופרשו תרומות ומעשרות כדין.

פירות שאדם מלקט מגינתו, או שקיבלם מאדם שגידל אותם והוא לא הפריש תרומות ומעשרות, חייבים בתרומות ומעשרות. וכמובן שעליו לברר שאין כל חשש גם לאיסור "ערלה".

קיבל פירות או ירקות והוא אינו יודע מה מקורם, אם הם מגידול פרטי שלא הופרש ממנו, או שנרכשו במקום שמקפידים על ההפרשה, יפריש בלא ברכה.

אילנות או גידולים אחרים הגדלים בתוך חצרו של אדם, אם קוטף פרי אחד ואוכלו בחצר, ואחר כך קוטף עוד פרי וכן הלאה נחשב הדבר כ"אכילת עראי", ואין צריך להפריש מהם תרומות ומעשרות. **מקורות:** רמב"ם (פ"ד מה' מעשר הט"ו), שו"ע (יו"ד סימן שלא ספ"ט). תפוחים אגסים ושאר פירות שהם מקשה אחת, אף שיש רגילות לאכול אותם חתיכות קטנות או בכמה נגיסות, יכול לתלוש פרי שלם ולאכול. **מקורות:** משפטי ארץ- (עמוד 110), קדושת הארץ (עמוד צה).

אולם פירות שהדרך לחלקם לכמה פלחים קודם אכילתם כגון, קלמנטינה או תפוז שאין דרך לאכול כמת שהוא, אם מקלפו בעודו על העץ וחותר ממנו פלח כל אחד לחוד פטור. **מקורות:** משנה מעשרות (פ"ג משנה ח), רמב"ם (פ"ד מהל' מעשר הט"ו). כן העלה הרש"ז רווח בשו"ת חלקת השדה ח"ב (תו"מ סימן יא).

ענבים הגדלים בגינה, לא יטול את כל האשכול ויאכל, אלא תולש ממנו כל פעם גרגר ענבים אחד בעוד האשכול מחובר לעץ. וכן ברימון לא יקטוף את כולו אלא פותח את קליפת הרימון בעודו מחובר לעץ, ואוכל משם גרגיר גרגיר **מקורות:** שו"ע (שם סעיף צא).

עוצמת לימוד התורה

להלן סיפור מופלא המעובד מהספר "סיפורים מבית אבא", שיש בו כדי ללמדנו, מהי עוצמת לימוד התורה בקרב רבותינו. המעשה הבא אירע בלילה אחד, בו ישב מרן (הגאון הגדול הרב עובדיה יוסף זצוק"ל זיע"א) בחדרו ולמד כדרכו בקודש בהתמדה עצומה. ספרים רבים נערמו על שולחנו בזה אחר זה, כאשר הצדיק מעיין בהם בשקיקה. השעות נקפו וחלפו, והרב לא מש מעל שולחנו.

רק כאשר ביקש להביא ספר מן הספרייה, היה קם מן הכיסא, ניגש אל הספרייה, ושב עם הספר אל השולחן ומעיין בו. באותו לילה בו קרה המקרה הנורא. **בשעה שתיים ורבע אחר חצות לערך**, קם מרן להביא ספר כלשהו מן הספרייה, וכאשר שב אל השולחן וביקש להתיישב על כסאו, התגלגל הכיסא - שגלגלים היו מותקנים בתחתיתו לאחור, והצדיק מעד וצנח ארצה. גם עבור אדם בגיל העמידה, נפילה שכזו הינה בוודאי קשה וכואבת, על אחת כמה וכמה עבור אדם הנמצא בגיל הזקנה.

מרן, שהיה באותה עת בן קרוב לתשעים שנה, ספג מכה חזקה ונוראה. מעוצמת המכה, נשברה עצם האגן ל"ע, ורבינו שוכב על הרצפה, מבלי יכולת לנוע. מרן זעק לעזרה, וקרא לבני ביתו שיעזרו לו. **אולם קולו היה חלש, ואיש לא שמע אותו בשל השעה המאוחרת. הכאבים, שחש באותה שעה, היו כאבים נוראים ועצומים, כאבים שעלולים להוציא כל אדם הנמצא במצב זה מדעתו.**

אולם מרן, גם באותה שעה, ביקש להטביע את יגונו ואת כאביו בים התורה הקדושה. ומכיוון שלא יכול היה להתרומם אפילו במעט ולהגיע אל השולחן על מנת לקחת את הספר לידי, שלח את ידו במאמצים מרובים ופתח את המגירה שלצידו. שם במגירה, היו מונחים דפים מכתבי ידו. במשך דקות ארוכות התאמץ מרן לשלוף את הדפים ממנה, וניסה שוב ושוב, רק כאשר עלה הדבר בידו אורו עיניו. **הוא אחז בקובץ הדפים והחל ללמוד מתוכם, כשהוא שוקע בלימוד עד למעלה מראשו.**

הכאבים העזים לא הרפו ותכפו ביתר עוז, אולם גם מרן לא הרפה מלימוד התורה. וכך, במשך שעות ארוכות, שכב הצדיק על הרצפה, כשגופו מיוסר בייסורי תופת, אך לבו ומוחו בוערים באהבת התורה הקדושה. **כך שכב עד השעה שבע ועשרים (למעלה מחמש שעות! בשעות הלילה היה הצדיק על הרצפה ללא יכולת להניע את איבריו), באותו זמן נכנס אל החדר נהגו המסור, שלומי אברהם, והזדעזע למראה עיניו. הנהג ניתר מן החדר בבהלה, וזעקותיו הרעידו את כל הבית.**

עד מהרה התקבצו בני המשפחה אל החדר. "אבא!", הזדעזעו, "כיצד שכבת כך כל הלילה, מיוסר בייסורים נוראים?!", זלגו דמעות מעיניהם. ומרן השיבם כשמעיניו העייפות נשקפת אהבת התורה שאין למעלה ממנה: **"לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעיני"** (תהלים קיט, צב).

מנויים	הקדשת העלון	לשאלות בהלכה
לקבלת העלון חנם ב-email מידי שבע, שלח את כתובתך אל: PninelE@gmail.com	נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זמג הגון, חזרה בתשובה וכו" - נא לפנות לליאור בטל" 0504-115673 כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805	לשאלות נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל" 052-6329144
2/4	פיני עין חמד פרשת כי תשא ט"ז אדר תשע"ה גיליון 523	

האדמו"ר הרב משה יהושע הגר מויז'ניץ זצ"ל - נולד בשנת ה'תרע"ו (1916) בגרוסוורדיין (כיום ברומניה). נקרא ע"ש משה רבנו ויהושע בן-נון (המוזכרים בקריאת התורה בזמן לידתו- פרשות בהעלותך ושלח). בגיל 17 נסע ללמוד בישיבת ויז'ניץ. שקדן עצום. לאחר זמן הלימוד בישיבה היה עולה לעליית הגג לאחר כיבוי האורות בבית-המדרש בשעה 23 והיה לומד עד לפנות בוקר. ישן רק שנת צהריים. בגיל 20 כבר הוסמך לרבנות.



בשנת ה'תרצ"ז (1937) חזר לגור ליד אביו בגרוסוורדיין. בשנת ה'ת"ש (1939) הקים ישיבה בגרוסוורדיין ועמד בראשה הן באמירת שיעורים והשגחה על הבחורים והן באחזקה כספית. בשנת ה'תש"ב רצו לגייסו לצבא ונמלט לקלז'ל. בשנת ה'תש"ג (1943) חזר לוילחוביץ והקים ת"ת. בשנת ה'תש"ד (1944), כשפלשו הנאצים להונגריה, נמלט עם אשתו ובתו לגרוסוורדיין ולאחר מכן הוברח לאראד שברומניה. בשנת ה'תש"ד עלה לארץ והתיישב בירושלים בבתי אונגריין. בשנת ה'תש"ה (1945) עבר לתל-אביב ומונה לכהן בישיבת בית-ישראל ודמשק אליעזר בת"א. התמנה לאדמו"ר החמישי מויז'ניץ בשנת ה'תשל"ב (1972). הקים ארגון בשם 'צעירי ויז'ניץ'. שימש גם כנשיא מועצת גדולי התורה של אגודת ישראל. שימש כאדמו"ר כ-40 שנים.



מתמיד עצום. ענוותן. בעל רוח-הקודש. רבים פנו אליו ונושעו. הקפיד על שמירת העיניים והיה הולך ברחוב בעצימות עיניים. נפטר ב-כ אדר ה'תשע"ב (2012). חי כ-96 שנים. ציונו בביה"ק שומרי שבת בבני-ברק באוהל אדמו"רי ויז'ניץ.

אביו: ר' חיים מאיר הגר (האדמו"ר הרביעי לשושלת ויז'ניץ). **אמו:** מרגלית לבית טברסקי (בתו של רבי זאב מרחמסטריווקא)

נשותיו: מרת לאה אסתר פנט (זיווג ראשון- בתו של רבי חיים מנחם מנדל מדעעש, נישא בשנת ה'תש"ב [1942] ונפטרה בשנת 1999), מרת שיינדל דייטש (בתו של הרב יהושע סג"ל דייטש). **ילדי:** מרת חנה ח'יה (נשאה לר' דוד טברסקי, האדמו"ר מסקווירא), ר' ישראל (אדמו"ר בשיכון ויז'ניץ), מרת שרה (נשאה לר' ישכר דב רוקח, האדמו"ר מבעלז), מרת סאשה (נשאה לר' אהרן טייטלבוים, האדמו"ר מסאטמר), מרת הינדא (נשאה לבן דודה, ר' מנחם ארנסטר, ראש ישיבת ויז'ניץ), ר' מנחם מנדל (אדמו"ר מויז'ניץ ברחוב עזרא בבני ברק). **חברותא:** ר' משה אליעזר פרומוביץ (לימייס רבה של צילסהיים). **מרבתי:** דוד, ר' אליעזר הגר, גיסו, ר' יהודה הורוויץ מדז'יקוב, דודו, ר' מנחם מנדל מווישווא, ר' יצחק יעקב וייס, ר' אהרן ראטה. **מספרי:** ישועות משה

על העובדה, שהרב היה בעל רוח-הקודש, יעיד הסיפור המופלא הבא: בזמן שרבינו שהה בשוויץ אחד מחסידיו ילדו חלה. לאחר שעות רבות בהם בכה הילד- סוף כל סוף הצליח הלה להירדם. זה כבר מספר ימים בו הילד חולה. בימים כתיקונם, שבהם הרב היה במקומו הקבוע - היה הולך ומבקש ברכה. עתה לא ידע אנא יגש. האב יוצא מפתח ביתו וחוכך בדעתו מה לעשות. והנה ממולו רואה הוא את אחד החסידים המקורבים לאדמו"ר. הוא ניגש אליו ומבקש ממנו: "אנא ממך, בני חולה. אין אני יודע, כיצד להשיג את הרבי. אולי אתה תוכל להתקשר בשבילי ולבקש ברכה לרפואה בעבור בני?". הלה הסכים בחפץ לב, והוא מתקשר בו במקום לרבי.

לאחר דקות אחדות שבמהלכן משוחח המקורב עם הרבי, ביקש הצדיק לדבר עם האב. במשך השיחה ניתן לראות את פני האב מביעות תמיהה. כשסיים, שאל המקורב: "מה רצה הרבי?". הלה השיב: "מעבר לברכה שבירך את בני, הרב אמר שצריך לנתח. אני לא מבין, על מה הוא מדבר. הרופאים כלל וכלל לא העלו אפילו את הנושא. מה אני אמור לעשות? לפנות לרופאים ולספר להם, שהרבי אמר לנתח?! הרי הם ילעגו לי". החסיד שהיה עסקן בכיר ומתוקף תפקידו הכיר את מערך הרפואה על בוריו וכן את רופאיו, אמר לאב: "אני אדאג לך". ואכן, עד מהרה נכנס הילד לחדר ניתוח כשהאב ממלמל פרקי תהלים... אחרי הניתוח יוצא אחד הרופאים בפנים חיוורות, והוא מחפש את אבי הילד: "אני לא יודע מה לומר לך", הוא אומר בהתרגשות, אוחז את שתי ידיו ובנענע אותן ושואל: "תגיד לי, מי זה הרבי הזה? היכן הוא נמצא?". "בשוויץ", משיב אביו של הילד. "איך זה יתכן?" שואל הרופא נדהם ותמה כולו, "הרבי הזה נמצא בשוויץ ורואה מה קורה בגופו של הילד- דברים, שאנחנו הרופאים שנמצאים כאן, לא ידענו?!". לרגע הוא מחריש, ואז מסיים: "דע לך, הניתוח הזה הציל את חייו של הילד!". ברגע האחרון חיי הילד ניצלו בזכות הרבי.

בברכותיו הושיע את אשר ביקשו פרי בטן. וכך סיפר המשמש בקודש הגה"ח רבי ישראל הלוי זילברשלג זצ"ל - הרבנית טורק ע"ה הייתה באה לפרקים אפילו כמה פעמים בשבוע, ומביאה אשה צעירה, או אברך, אל הרבי ליטול ברכה, אם בעניין פרנסה או ילדים, או בעיות אחרות המזדמנות, כדי שיוושעו ותשרור השלום בביתם. אירע שהיא באה וביקשה לכתוב קוויטל עבור אשה תימנית, ואחר שסיימתי לכתוב, פונה היא ואומרת לי: "ידוע לכם בשביל מי מיועד הקוויטל?" כשענית בשלילה, המשיכה: "זה עבור אשה צעירה אשר לפני שנה הייתי עמה אצל הרבי. שמונה שנים מהחטונה לא היו לה ילדים, וכתוצאה מכך נפגע שלום הבית. נודעתי על כך ונטלתי את העניין לידי, והבאתי את האשה אל הרבי להתברך בפרי בטן. לפני שבועיים", מסיימת הרבנית טורק, "ערך הזוג ברית לבנם הבכור! כל הבית האיר וקם לתחיה!"

לכל תלמיד ותלמיד התייחס כאילו היה בנו יחידו. אחד מתלמידיו סיפר, כי פעם אחת לאחר תפילת שחרית קרא לו ראש-הישיבה והוא, כמובן, הלך עימו. הוא צעד יחד איתו וכשכולו תוהה - לאן?! אולם לשאול את ראש-הישיבה, זאת לא העיז. והנה להפתעתו המרובה הם הגיעו לחנות המכולת המקומית. התלמיד נכנס אחרי ראש-הישיבה.

והנה, פונה ראש-הישיבה אל בעל החנות ומצביע על תלמידו ואומר: "בחור זה זקוק לחיזוק ולשיפור התזונה, לפיכך אבקש לאפשר לו לרכוש חמאה, גבינה וכדומה ולנכות זאת מחשבוני!". הבחור, שידע את מצבו הדחוק של ראש הישיבה, נמנע מלקנות על חשבונו. כעבור מספר שבועות קרא לו ראש הישיבה וגער בו: "ביררתי אצל בעל המכולת, והוא אמר לי, שאינך קונה מאומה. מדוע? אתה עמל ליגע בתורה, ועליך לחזק את גופך!". כך דאג הרבי, לכל בחור ובחור כאלו היה בנו הפרטי.

להלן סיפור מפי המשפיע החסידי רבי אלימלך בידרמן שליט"א המלמדנו על גודל חשיבות מצוות הצדקה, ובכוחה לתקן את כל מעשינו הן בגלגול זה והן בגלגולים אחרים. ומעשה שהיה- כך היה:

מחשובי ופארי חסידי ברסלב בירושלים העתיקה היה החסיד ר' דוד שכטר (אביו של הרה"ח ר' יעקב מאיר שכטר שליט"א). עובדת היותו חסיד ברסלב נלהב לא הפריעה לו לקנות את אמונם של גדולי ישראל. כמו רבים מתושבי ירושלים וחסידיו ברסלב בפרט, בחר להסתופף סביב שריד בית מקדשנו הכותל המערבי. יום יום היה שוהה במקום שעות רבות, שבהן התפלל, התבודד בינו לבין קונו ועסק בתורה.

יום אחד הבחין מיודענו ביהודי מכובד, היושב צמוד לכותל, ספר תהילים בידו, והוא ממרר בבכי סוער שעה ארוכה... חלפה שעה, עברו שעתיים והבכי הולך וגובר, עד שרבי דוד התחיל לחשוש לשלמו. כאשר עברו שלוש שעות! של בכיות מזעזעות את הנפש, חש אליו וניסה לדובבו בשאלה, על מה ולמה הינו בוכה כל כך?

לא קל היה לדובב את אותו יהודי, אולם לאחר דקות אחדות סיפר, כי עומד הוא שבוע אחד בלבד לפני חתונת אחד מצאצאיו, בחודשים האחרונים ניסה לגייס את הכספים להוצאות החתונה והנדוניה, אולם כל הניסיונות עלו בתוהו, כעת ימים ספורים לפני החתונה עומד הוא בפני שוקת שבורה, ואינו יודע איך ישא פניו.

וכי מה יכול לעזור ר' דוד שכטר, הרי גם הוא עני ואביון מהודר שבמהודרים? והנה למרבה הפלא, אומר הוא לאותו יהודי: "בוא איתי לביתי, ונראה מה אני יכול לעזור לך". לאמיתו של דבר, בפינה מוסתרת בביתו החביא רבי דוד סכום הגון עבור חתונת אחת מצאצאיו הוא...

רבי דוד, שהיה מחכימי דיהודאי, לא רצה לסמוך על הרגע האחרון, במשך מספר שנים אגר פרוטה לפרוטה עד שעלה בידו לאסוף סכום שאיתו ניתן "לגשת אל השולחן". עתה עשה את חשבון נפשו, אמנם מדובר בכסף המיועד לעזור לו בשעת הדחק, אולם עדיין החתונה אינה עומדת בפתח, מנגד עומד לו יהודי זה ממש לפני החתונה, ואין לו כלום.


השניים מגיעים לבית, רבי דוד סמך בביטחון מלא על 'מי שאמר והיה העולם', הוציא את אמתחת הכסף ומסרו בשלימותו לידי היהודי ההמום, שלא מצא מילים מתאימות להודות למטיבו. באותו יום הלך רבי דוד כמנהגו להתפלל תפילת מנחה במניין אחד עם האדמו"ר הרה"ק רבי שלמה גולדמן מזוועה"ל זיע"א (המכונה ר' שלומק'ע זוועה"ל והיה האדמו"ר הרביעי של חסידות זוועה"ל והקים את החסידות בארץ ישראל ואף התפרסם כבעל מופת, היה אף נוסע באוטובוס לכותל המערבי וביתו היה פשוט ודל, כמעט ללא רהיטים וללא שמיים וגבאים).

אך נכנס לבית המדרש ורבי שלמק'ע ניגש אליו ומבקש ממנו: "אנא ממך! גלה לי איזה מצווה קיימת היום? איזה דבר טוב עשית היום?". רבי דוד שברח מכל פרסום וכבוד, ניסה להשיב בתמימות: "לא עשיתי כלום...". אבל האדמו"ר נתן לו להבין, כי אין לו ספק שהוא כן עשה היום איזה מצווה מיוחדת וביקש ממנו במפגיע לגלות לו מה היא. "אם הרבי יודע, שעשיתי משהו, אבל הוא אינו יודע מה היא המצווה – אז כנראה שאינו צריך לדעת...". – השיב נואשות, כשהוא מקווה, כי הפעם יניח לו הרבי.

כשראה הצדיק, כי אין הוא מסכים לגלות, שלף את נשק 'יום הדין'. זו תקופה ארוכה שהלה מנסה ללמוד איתו בחברותא, אולם הרבי שלמד בחברותות במשך כל היום עם כמה מחשובי ירושלים, עד היום לא הסכים ללמוד גם איתו. "אם תגלה לי בדיוק מה עשית היום – אלמד אתך בחברותא!" – הבטיח הרבי.

מול הבטחה שכזאת לא היה מסוגל לעמוד, בשפל קול סיפר על מה שהתרחש בכותל המערבי, וההמשך בבית משפחת שכטר... כאשר סיים את סיפורו התרגש האדמו"ר רבי שלמק'ע, וענה ואמר: "כאשר נכנסת כאן לבית המדרש, מיד ראיתי עליך הזדככות גדולה מאד, ראיתי שעשית מעשה טוב, שתיקן את נשמתך הן בגלגול זה והן בכל הגלגולים הקודמים! כעת הנני מבין, מה גרם לכך".

לאחר התפילה הגיע במרוצה אחד מיהודי העיר להזכיר לפני האדמו"ר את זוגתו, שהתקשתה בלידתה, וביקש מהצדיק בכל לשון של בקשה שיברך אותה לישועה, פנה רבי שלמק'ע לרבי דוד שכטר, שעמד מן הצד וציווה עליו להזכיר את האשה. כמובן שרבי דוד שוב סירב לעשות פעולה הקשורה לפרסום... בהסבירו, כי היהודי הרי מבקש את ברכת הרבי ולא את ברכתו שלו, אולם רבי שלמק'ע ציווה עליו במפורש: "לא כן, אלא אתה תברך אותה, כי בעת הזאת הנך נקי ומזוכך לגמרי, בידך לברך את ישראל...".

<p>הרב שבתי בן אסתריא אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן מזל ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחא ז"ל לטיף בן פרחא ז"ל דניאל רפאל בן חגית ז"ל יהודה בן סעידה ז"ל כל נשמות עם ישראל</p>	<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי זידי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זהרה ע"ה אברהם בן דינה ז"ל</p>	<p>לע"נ</p>  <p>תנצב"ה</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסביה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה</p>	<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת נתון ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יפה בת רבקה ע"ה שרה בת מורברי רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל</p>
---	---	---	---	---